

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

actiefonline@gmail.com

2e jaargang, nummer 43

Verlangend kijken we uit naar de vakantie, want dan kunnen we even ontsnappen aan de dagelijkse sleur en voelen we ons vrij. Maar het geheim van die echte, diepe, blijvende rust gaat verder dan een broodnodige vakantie en daar gaat de Oppepper deze week over.

Oppepper

Opa was jarig en de kinderen besloten om hem als verjaardagsgeschenk een vlucht in een klein vliegtuigje aan te bieden. Dan kon hij de stad waar hij al zijn hele leven had doorgebracht, ook eens van bovenaf zien. Opa vond het prima en klom opgetogen het vliegtuigje in. Na een uur stapte hij er, ietwat bleek om de neus, weer uit. Toen zijn kinderen hem vroegen of hij genoten had zei hij onzeker: "Ja, het was reuze leuk, maar ik heb toch maar niet met mijn hele gewicht op de stoel gerust!" Een grappig antwoord misschien, maar hoe zit dat met ons? Durven wij wel met ons hele gewicht te rusten in Jezus? Hij heeft beloofd dat Hij ons zal dragen, maar vaak zijn we angstig en onzeker in ons geloof. We durven God niet echt te vertrouwen en zijn bang dat wij op een kwade dag uit Zijn vliegtuig zullen vallen. Zodoende kennen we de waarachtige vrede niet die Jezus voor ons heeft klaarliggen en die Hij ons zo graag wil geven.

**Geef je zorgen en problemen over aan God, want Hij houdt van je en zorgt voor je.
(1 Petrus 5:7)**

Het geheim ligt in onze relatie met Jezus en de rust die we vinden als wij samen met Hem aan de oevers van de stille wateren van Zijn Woord zitten. Waar wij genieten van Zijn liefdevolle stem die ons telkens weer aanmoedigt dat wij mogen vertrouwen omdat Hij over ons waakt en ons beschermt.

Dat is de rust die over ons komt als wij Zijn aanwezigheid ervaren in stil gebed en wij onze zorgen met Hem bespreken en we onze angsten los durven laten.

Rust als we Hem danken voor de talrijke zegeningen die rondom ons opgestapeld worden en voor de schoonheid van de schepping en het leven dat we mogen leven.

Natuurlijk is er ook strijd en zijn er veel scherpe rotsen en duistere dalen waar we overheen en doorheen moeten, maar telkens weer staat Jezus naast ons. Hij is de herder die ons nooit zal verlaten en de hoop voor ons nooit opgeeft. Hij loopt iedere meter met ons mee en stap voor stap leert Hij ons dat Zijn weg de weg van de vrede is.

Jezus, de Vredevorst.

Misschien denk je wel: "Ik bid toch ook. Maar ik voel die vrede niet!"

Het is niet altijd zo eenvoudig om onze zorgen ook daadwerkelijk bij Hem achter te durven laten. Soms bidden we vurig en praten we met God over al onze zorgen. Wij leggen ze in gebed aan Zijn voeten en vragen wanhopig om een antwoord. Maar dan pakken we onze zorgen weer op zonder echt te luisteren en zonder dat we Zijn vrede zijn binnengegaan. We laden onze lasten weer vermoeid op onze schouders, prevelen nog een laatste groet aan de Heer en verdwijnen weer met bezorgde gezichten door de achterdeur van Zijn tempel, de dreigende en vijandige wereld in.

Rust? Vrede? Nee, die hebben we eigenlijk niet gevonden.

Investeren we wel genoeg in onze relatie met God? Het kost tijd om echt te luisteren. Het kost tijd om van onszelf aan God te geven. Met een ritueel heeft het niets te maken.

Neem de tijd voor God. Leer wat het betekent om God je lasten te laten dragen. Hoe het voelt wanneer Hij je geest verkwikt. Natuurlijk kun jij het alleen niet aan.

Natuurlijk zijn de stormen te woest om die in je eigen kracht te weerstaan.

Je bent er niet voor gemaakt om alles zelf te doen. Je hoeft niet alles goed te doen. Je mag rusten in de armen van de Herder die je kent en die voor je zorgt. Jezus is groter dan je omstandigheden.

Hij is sterker dan de bergen die je nog moet doorkruisen. Hij kent de toekomst. Hij weet wat je nodig hebt en laat je niet vallen.

Dat is het geheim van die blijvende vrede.

